

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

XXXII. Præfinitio Jurisdictionis Abbatiae Farfensis, & Sancti Salvatoris
Majoris, quoad Loca & Ecclesias in alienis Diœcesibus existentia. 15.
Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

Fiat P.

Schedulae Nostri Motus proprii signatura sufficiat, illique, ac illius quoque exemplis, seu transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Personae in Ecclesiastica dignitate constitutae Sigillo munitis, tanta ubique fides adhibeatur in Judicio, & extra, quanta si sub Plumbo Nostro expedirentur, & originaliter exhiberentur, adhibenda esset, & adhiberi deberet, regula quacumque contraria non obstante.

trouersias coram Congregationibus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, aut in Caesarum Palatii Apostolici Auditorio, aliisque Urbis Tribunalibus sustinere coacti sunt, non sine magno expensarum utrinque factarum dispendio, & ingenti profusione pecuniarum, quae in pauperum alimoniam, aut in Domus Dei decorem & utilitatem, convenientius erogari potuissent; quemadmodum evenisse constat sub finem elapsi seculi, & currentis initium, quo tempore bonem. Cardinalis Cincius nuncupatus Archiepiscopalem Firmanam Ecclesiam obtinebat: Vel, si iidem Episcopi hujusmodi litium dispendia formidantes, aut Cardinalis pro tempore dicti Monasterii Farfensis Abbatis Commendatarii auctoritate, & gratia deterriti, satius duxerunt, in proprii juris prosecutione, & in Episcopalis jurisdictionis usu remissius se gerere, & contra delinquentes Personas tam Ecclesiasticas, quam Laicas, a praedicto Abbate dependentes, ad formam sacrarum Legum, aut nullo modo, aut mitius quam oportebat procedere; deplorabilis excessum & criminum impunitas, & effrenata vivendi licentia in hujusmodi locis summo-perè exerevit, cum gravi Divini Cultus detrimento, & magna Fidelium animarum pernicie; praesertim si quando praefati Abbates Farfenses a Residentia longius absentes, & Pastoralem Visitationem diutius, quam par erat, protrahentes, numerosum gregem eorum cura conceditum uni Vicario Generali necessariis qualitatibus ad gravissimum munus obeundum fortasse destituito, pascendum, regendumque commiserunt.

Dat. Pont. An. VII. die 27. Maij 1747.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sexto Kalendas Junii Anno Septimo.

XXXII.

Prænitio Jurisdictionis Abbatiae Farfensis, & Sancti Salvatoris Majoris, quoad Loca & Ecclesias in alienis Diocesisbus existentia.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

UM universi gregis Domini curam imbellicitati Nostrae commissam, ex hoc Apostolicae Sedis fastigio, majori, qua possumus, vigilantia ac sollicitudine administrare satagimus, peculiarium quoque gregum commodis, eorumque utiliori regimini prospicere Nos oportet, ut singuli Ecclesiarum Pastores impositum sibi munus tranquille exercere, & subjectas sibi plebes ad Divinarum, & Ecclesiasticarum Legum normam utiliter valeant gubernare.

Quam ob rem advertentes quot quantaque in Ecclesiastici regiminis administratione oriri soleant incommoda ex eo, quod intra variarum Diocesium fines, & in ipsis veluti earum visceribus, aliqui inferiores Praelati gaudentes qualitate Nullius & Territorii separati, in Ecclesias & Loca, atque Personas tam Ecclesiasticas, quam Laicas activam obtinent jurisdictionem; non semel, occasione data, cogitavimus, etiam cum consilio nonnullorum hujus Nostrae Curiae Praelatorum, hujusmodi peculiares jurisdictiones, pro rerum, atque Locorum conditionibus, & opportunitatibus, aut imminutas, ad aliam formam, & ad congruentes terminos redigere, aut omnino extinctas, atque sublatas, Episcoporum Localium Ordinarie Potestati, & Auctoritati adjungere, & incorporare.

Quod quidem speciali studio jamdudum perficere optavimus in moderatione, & reductione illius jurisdictionis, quam intra diversarum Diocesium limites extendit celebre, & insignis Monasterium, Abbatia nuncupatum, Sanctae Mariae Farfensis. Nullius Diocesis in Districtu Urbis, Ordinis Sancti Benedicti, cui alterum Sancti Salvatoris Majoris adnexum existit: Quodque cum saepius Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus virtute, doctrina, & generis nobilitate praestantibus commendari conlueverit, a pluribus Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostri, ac praecipue a felicis recordationis Urbano Papa VIII., singularibus Privilegiis, honoribus, & praeminentiis abunde cumulatum fuit; & jurisdictione quasi Episcopalis illius Abbatii, seu perpetui Commendatarii, separatim ac peculiare Territorium habentis, late porrecta extitit, & ampliata.

Ex hac enim hujusmodi Jurisdictionis propagatione ad Ecclesias & Loca, extra proprium Territorium praedictum, in diversis Episcoporum Diocesisbus existentia, multa profecto, & gravia inconvenientia consecuta esse dignoscuntur; dum, vel Episcopi pro jurium suorum indemnitate certantes, diuturnas lites & con-

His porro malis, pro debita, Nobisque potissimum demandata omnium Ecclesiarum sollicitudine, remedium asserre, & in futurum obviam ire cupientes, quum proximis superioribus annis cum dilecto Filio Nostro Dominico Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbytero Cardinali Passioneo nuncupato, tunc praedicti Monasterii Farfensis Abbate Commendatario hac de re ageremus; non solum ipse, pro sua prudentia, & pietate, in eandem nobiscum sententiam de hujusmodi Locis, & Ecclesiis a Territorio Farfensi remotis, & in alienis Diocesisbus, ut praefertur, constitutis, ab ipsius Monasterii dependentia eximendis, ac respectivè Diocesanorum Antistiti jurisdictioni per omnia subjiciendis, facile descendit; verum etiam promptum se, atque paratum exhibuit ad dimittendam, exuendamque jurisdictionem illam, quam uti Abbas, in hujusmodi Loca, & Ecclesias exercebat.

Cum verò ante hos aliquot menses ipse Dominicus Cardinalis, ex certis rationabilibus causis animum suum moventibus, Commendae ejusdem Monasterii Farfensis, ac omni & cuiusque juri sibi in Monasterio hujusmodi, illiusque regimine, & administratione, vel ad illa quomodolibet competenti, in manibus Nostri, & ad Dilecti similiter Filii Nostri Federici Tituli Sancti Pancratii Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Lante nuncupati favorem, spontè & liberè cedere proposuisset; Nos hinc opportunam sumpsimus occasionem consilia nostra tandem re ipsa ad exitum perducendi; proindeque cessionem praedictam non aliter duximus admittendam, quam si dictus Federicus Cardinalis suum praestaret assensum dismembrationi plurium Locorum & Ecclesiarum, illorumque & illarum incorporationi, & subjectioni Ordinarie jurisdictioni Episcoporum inferiorum nominandorum.

Cum itaque praedictus Federicus Cardinalis non minori zelo pro Ecclesiarum, ac Populorum utilitate, & pro recto rerum ordine incensus, Nostri consiliis, ac suasionibus acquiescens, dismembrationi hujusmodi assenserit,

Pontifex ad hunc malis occurrendum, de illius jurisdictionis dismembratione agit cum Reverendissimo Cardinali Passioneo Abbate dicti Monasterii.

Et deinde cum Reverendissimo Cardinali Lante in eadem Abbatia Successore.

Qui huc dismembrationi consensit.

delecta...

Exordium...

Exordium. Vigilantia Pontificis, ut Pastores gregem tranquille regant.

Incommoda ex jurisdictione Praelatorum inferiorum intra fines Diocesium Episcopali.

Quae Pontifex non semel juxta opportunitatem tollere curavit.

Jurisdictione Monasterii Abbatiae Farfensis nimis ampla, & extensa etiam in Loca, & Ecclesias intra Dioceses Episcopales.

Inconvenientia, & lites ex hac nimia extensione jurisdictionis procedentia.

Hinc, auditis Ordinariis, intra quorum Diocesum fines eadem Jurisdicção se extendit;

I. Confirmat dismembrationem plurimum Locorum, & Ecclesiarum alias a Gregorio XIII. factam favore Archiepiscopi Firmani.

II. Extinguit lites super Jurisdicçãoe dictæ Abbatie pendentis.

Et approbat rem judicatum Rotalem super Jurisdicçãoe Archiepiscopi Firmani in Locis videlicet:

Castri S. Victorie cum novem Ecclesiis &c.

Nosque Monasterium Farfense prædictum eidem Federico Cardinali Apostolica Auctoritate commendaverimus; præsentis nostra in perpetuum valitura Constitutione volentes relatos superius abusus de medio tollere, atque in futurum meliori locorum, & Personarum hujusmodi gubernationi, adjuvante Domino, salubriter providere, auditis prius Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Firmano, nec non Montis Alti, Reatino, & Spoletano Episcopis, Motu proprio, non ad ipsorum Archiepiscopi, & Episcoporum petitionem, vel instantiam, sed ex certa scientia, meraque, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolica Potestatis plenitudine, primo loco dismembrationem a recolenda memoria Gregorio Papa XIII. Prædecessore Nostrorum Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo secundo factam plurimum Locorum, & Ecclesiarum ad prædictam Abbatiam Farfensem antea spectantium, illorumque, & illarum concessionem Archiepiscopali Ecclesiæ Firmana, in compensationem aliorum Locorum, & Ecclesiarum, quæ ab eodem Archiepiscopatu fuerant avulsæ, pro erectione novi Episcopatus Ripani, (ipsarum dismembrationis & concessionis, nec non Literarum Apostolicarum desuper confectarum seriem, & tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes) in omnibus, & per omnia Apostolica auctoritate confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque novum, perpetuumque firmitatis robur adjicimus.

Item extirpandis radicibus litibus, & controversiis, tam ortis, quam in posterum facile orituris intenti, omnes & quascunque lites, & controversias desuper, sive in prædicto Casuarum Palatii Apostolici Auditorio, sive forsan alibi, coram quibuscunque, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus, Judicibus, & Tribunalibus in quacunque Instantia pendentis, & introductas (quarum respectivè statum & merita, nominaque & cognomina Judicum, & Colligantium, ac jurium, actionum, exceptionum, & prætensoium, nec non privilegiorum quorumcumque, & indulgentiarum, concessionum, gratiarum consuetudinem, & præscriptionum, etiam longissimarum, & immemorabilium, aliorumque forsan exprimentorum tenores itidem pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus), ad Nos advocantes, extinguentes, & respectivè cassantes, tollentes & abolentes; simili modo approbamus, emologomus & confirmamus, ac executioni demandandam esse, & fore decernimus Decisionem Rotalem coram bon. mem. Molines editam die vigesima Martii Anno millesimi septingentesimi secundi, confirmatoriam aliarum, & in rem judicatum transactam, quæ inter impressas ipsius Molines habetur numero septingentesimo septuagesimo primo, nec non Votum a prædicto Auditorio successivè extensum, observatum, & emologatum a prædicta Congregatione Decretorum Concilii Tridentini Interprete.

In quorum sequelam dicimus & declaramus, hujusmodi Oppida, Ecclesias, & Loca Pia sub Jurisdicçãoe Abbatis Farfensis antea existentia, a tempore Gregorii Prædecessoris prædicti evasisse subiecta, adeoque esse, & remanere semper debere subiecta plenariæ, & Ordinariæ Jurisdicçãoi Archiepiscopi Firmani in locum Abbatis Farfensis sustencti, nempe in Castro Sanctæ Victorie Ecclesias infra scriptas videlicet: Ecclesiam Sanctæ Mariæ Misericordie, Ecclesiam & Hospitale Sancti Jacobi, Ecclesiam Sanctissimi Crucifixi, Ecclesiam & Oratorium Sancti Sebastiani, Ecclesiam Ruralem Sanctæ Mariæ de Monte, Ecclesiam Ruralem Sanctæ Mariæ

de Palladiis seu Pladiis, Ecclesiam Ruralem Sanctæ Mariæ Angelorum, Ecclesiam Ruralem Sanctæ Mariæ del Piano, Ecclesias Rurales Sanctorum Tiburtii & Rochi, Cappellam SS. Petri & Pauli in Ecclesiâ Fratrum Minorum Sancti Francisci, & Montem Pietatis. In Castro verò Montis Falconis Ecclesiam Parochialem Sancti Petri de Porta, Ecclesiam Parochialem Sancti Petri in Penna seu Ripa, Parochialem Sancti Januarii, Parochialem Sancti Angeli, Parochialem Sanctæ Mariæ, Ecclesiam Sanctæ Catharinæ, Ecclesiam Ruralem Sanctæ Mariæ Scalaram, sive delle Scalelle. In Castro demum, seu Oppido Montis Sanctæ Mariæ in Sancto Georgio, Parochialem Sancti Joannis, Ecclesiam Sancti Benedicti, Ecclesiam Sancti Sebastiani; Ita quod in omnibus hisce Locis & Ecclesiis habeat, & retineat Archiepiscopus Firmanus jus conferendi, & instituendi, omnesque & singulos actus Jurisdicçãois spiritualis exerceat, qui ab Ordinariis exerceri solent.

Præterea ex præmissis causis, aliisque justis & rationabilibus animi nostrum moventibus, ad quarum verificationem nolumus quemquam ullo unquam tempore teneri, a prædicto Monasterio Farfense, & ab ejusdem Monasterii pro tempore Abbatis perpetui Commendatarii Jurisdicçãoe, superioritate, potestate, & auctoritate in perpetuum dismembramus, separamus, & sejungimus, quæ sequuntur, Ecclesias, Monasteria, Oppida, & Loca pia in infra scriptis Diocesisbus Nostræ Ditionis Ecclesiasticæ sita, nimirum: In Diocesi Firmana, & in Castro Sanctæ Victorie, Ecclesiam & Capitulum Collegiatam sub titulo ejusdem Sanctæ Victorie, Ecclesiam & Monasterium Sanctæ Catharinæ Ordinis Sancti Benedicti, Ecclesiam seu Cappellam Sanctæ Crucis, Ecclesiam, seu Cappellam Sanctissimæ Trinitatis: & in Civitate Firmana Parochialem Ecclesiam Sancti Petri in Penna.

In Diocesi verò Montis Alti in Terra Rotelle Collegiatam Sanctæ Mariæ, Ecclesiam Ruralem Sanctæ Mariæ di Rovetino, Ecclesiam Ruralem Sancti Laurentii, Societates Sanctissimi Sacramenti, & Rosarii cum earum annexis. In Terra Montis Elpari Ecclesiam, Prioratum, seu Vicariam Sancti Angeli, Ecclesiam Ruralem Sancti Joseph, Ecclesiam Sanctissimi Crucifixi, aliasque Ecclesias penitus dirutas, nempe Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Misericordia, Ecclesiam Sancti Caroli, Ecclesiam Sancti Benedicti in Rosignano, Ecclesiam Sanctorum Laurentii & Petri Martyris in Contrata Pedemontis, aut Castigliani, Societates Sanctissimi Sacramenti, Rosarii, & Sancti Joseph, cum earum dependentiis, Montemque Frumentarium. In Loco Montis de Nove, Parochialem Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Cellis, Ecclesiam Sanctissimi Crucifixi, Societatem Sanctissimi Sacramenti, ejusque Oratorium. In Terra Forcis, Collegiatam Sancti Pauli, Ecclesiam seu Oratorium Sancti Blasii, Ecclesiam Ruralem Sancti Georgii, Ecclesiam Ruralem Sanctæ Mariæ de Lacu, Ecclesiam Ruralem Sancti Stephani, Ecclesiam Suburbanam, cum alia annexa Sanctæ Mariæ Gratiarum, Ecclesias Rurales Sancti Joannis Baptistæ, Santi Salvatoris, & Sancti Angeli, Societates Sanctissimi Sacramenti, Sanctissimi Rosarii, earumque Oratoria, & alia annexa, Hospitale quoque, Montemque Frumentarium.

Item in Diocesi Reatina, Ecclesiam Turritæ, Ecclesiam Sancti Georgii, Ecclesiam Fluminate, & in Territorio Ciccoli Ecclesiam di Casalivieri, Olpanici, Collis, Collium. Sancti Thomæ de Latuso, Nesposii, & Collis Gentileschi.

Insuper in Diocesi Spoletana, in Loco di Savelli Præposituram Curatam Sancti Angeli,

Castri Montis Falconis cum septem Ecclesiis.

Castri Montis Sanctæ Mariæ cum tribus Ecclesiis.

III. Dismembrat a dicta Abbatia Ecclesias, Monasteria, Cappellam, & Loca pia existentia in Diocesisbus nempe:

In Firmana, & in Castro Sanctæ Victorie.

Unam Collegiatam, unum Monasterium, & duas Ecclesias.

In Civitate Firmana unam Parochialem. In Diocesi Montis Alti, & in Terra Rotelle unam Collegiatam, duas Ecclesias, & duas Confraternitates.

In Terra Montis Elpari septem Ecclesias, tres Confraternitates, & Montem Frumentarium. In Loco Montis de Nove unam Parochialem, & unam Societatem cum Oratorio.

In Terra Forcis unam Collegiatam, octo Ecclesias, duas Confraternitates, Hospitale, & Montem Frumentarium.

In Diocesi Reatina decem Ecclesias.

In Spoletana Ecclesias, & Beneficia

Eccle-

1747.

In Locis, nimirum in Savelli. Di Paganelli. In Villa S. Andree. In Castro S. Marci.

In Territorio Calciz.

In Villa Sanctissime Trinitatis.

In Villa Trognani.

In Civitate Spoletana.

In Diocesi Assisen. unam Ecclesiam.

Applicat jurisdictionem in Ecclesiis, & Loca dismembrata, dictis quinque Diocesium, & eorum Ordinariis.

Salva jurisdictione dicti Abbatis in Locis, & Ecclesiis intra proprium, & particulare Territorium consistentibus.

Et in nonnullis aliis Ecclesiis diversarum Diocesium.

IV. Quoad Collationes Beneficiorum decernit Archiepiscopus, & Abbatem predictos non decedisse a jure conferendi,

Ecclesiam Sancte Mariae del Colle, & Sancte Mariae ad Nives. In Loco di Paganelli, Ecclesiam Sancti Pauli. In Villa Sancti Andree aliam Ecclesiam Sancti Pauli, & Sancte Mariae de Quercu. In Castro Sancti Marci, Ecclesiam Sancti Laurentii, Sancti Salvatoris di Casalino, & Sancti Egidii delli Castiglioni, cum Beneficio, Præpositura nuncupato, & quinque Canonicatibus Ruralibus. In Territorio Calciz, Monasterium Monialium Sancte Margarite cum omnibus eidem annexis, & Ecclesiam dirutam Sancte Crucis Vezzani. In Villa Sanctissime Trinitatis, Parochialem Sancti Blasii, & Ecclesiam dirutam Sancti Petri de Mutillo in Loco Coronella, & Parochialem Sancte Lucie. In Villa Trognani, Parochialem Sancti Martini, cum aliis ei annexis, & Ecclesiam Sancte Mariae a Confini. In Civitate Spoletana, Ecclesiam Sancti Marci, & Ecclesiam Sancti Viti. Demum in Diocesi Assisen., Ecclesiam Sanctorum Stephani, & Fortunati.

Quæ quidem omnia & singula superius adnotata, & expressa Monasteria, Ecclesias, Oppida, Terras, & Loca Pia a prædicto Monasterio Sancte Mariae Farsensis, & a jurisdictione illius pro tempore Abbatis, seu perpetui Commendatarii, sic, ut præmissis, dismembrata, separata, & sejuncta, singulis Firmanæ, Montis Alti, Reatinæ, Spoletanæ, & Assisenfis Ecclesiarum Diocesium, & Territoriis, in quibus respectivè posita sunt, itidem perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus, omnimodamque jurisdictionem Ordinariam, quæ ipsius Monasterii Farsensis Abbati perpetuo Commendatario in Ecclesias, Monasteria, Oppida, Terras, & Loca Pia prædicta, eorumque Personas competeat, ad Archiepiscopum Firmanum, ac Montis Alti, Reatinum, Spoletanum, & Assisensem Episcopos prædictos, singula singulis congruè referendo, transferimus; eamque illis respectivè concedimus & assignamus; ipsosque Archiepiscopum & Episcopos ex nunc plenarios successores prædicti Abbatis Farsensis in jurisdictione, superioritate, potestate, & auctoritate ordinaria hujusmodi esse & fore decernimus.

Ceterum firmam, salvam, & illam, ut prius, remanere debere declaramus Ordinariam jurisdictionem ejusdem Abbatis Farsensis in cæteris Locis, Castris, & Ecclesiis intra proprium, & particulare Territorium prædictum consistentibus; Item in Suburbis, & Ecclesiis positis in Suburbis Reatin., in cæteris pariter Ecclesiis existentibus in Diocesium diversis subjectis Episcopis Regni Neapolitani, videlicet in Parochialis Ecclesia Sancti Petri d'Azano, cum aliis eidem annexis, Aprutina Diocesis; in Parochialibus Ecclesiis Sancti Laurentii di Bessi, Sancti Pii di Fontecchio, seu Fonticoli, Scopeti, Sancte Mariae di Forfona, seu Forcelli, & Sociani; in Ecclesia Sancti Stephani in Terra Sancti Demetrii; in Ecclesia Sancte Mariae in Arquato; in Terra Fagnani; in Ecclesia Sancte Mariae, vulgo Sancta Marinella, in Villa Pretusi, & Ecclesia Sancte Mariae in Terra Barigiani Diocesis Aquilana, & in Ecclesia di Rosciolo, & in Ecclesia Sancte Mariae Terræ Magiani, cum aliis, Diocesis Marforum; & demum in Ecclesia Sancti Joannis Baptiste in Terra Gagliani Sulmonensis Diocesis: Per presentes enim non intendimus super hisce quidquam innovare.

Quia verò Nostræ mentis & intentionis existit, ut dum confirmatio, dismembratio, unio, annexio, incorporatio, aliaque præmissa sum fortiantur effectum, in Collatione tamen, & provisione Beneficiorum Ecclesiasticorum nihil admodum innovetur, sed cum ampliatio jurisdictionis prædictorum Antistitum, ipse nihilominus Abbas Farsensis in hoc rerum genere,

minori quo fieri possit, detrimento afficiatur; per eandem presentes decernimus pariter, & statuimus, nec Archiepiscopum Firmanum, nec Abbatem Farsensem per hoc decidisse a jure conferendi, & providendi Ecclesias cum cura, & sine cura, Canonicatus, & Præbendas, cæteraque Beneficia Ecclesiastica, quorum collatio, & provisio, seu quævis alia dispositio ad ipsos respectivè spectabat, & pertinebat, tam jure Ordinario, quam in vim privilegiorum Apostolicorum, ac memorata dismembrationis Gregorianæ, nec non decisionum, & voti prædicti Auditorii, resolutionum quoque Congregationis Concilii, & Laudi die duodecima mensis Augusti Anni Domini millesimi septingentesimi vigesimi primi, prolata a tribus Romanæ Curie tunc temporis Prælati, nimirum Petra nunc Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinale, ac Herrera, & Ansideo, quoad Collegiatam Ecclesiam Sancti Antonii de Altidona: Quinimmo hujusmodi jus utriusque integrum præservamus; non innovantes, nisi ut infra:

Archiepiscopus nimirum Firmanus in Ecclesiis, & Locis a prædicto Gregorio Prædecessore dismembratis conferet uti proprius Archiepiscopus, ut prius, jure Ordinario, omnia Beneficia Ecclesiastica, præterquam in mensibus Apostolicis vacantia, aut alias dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta. Insuper in Ecclesiis a Nobis per presentes dismembratis, & respectivè incorporatis, tam prædictus Archiepiscopus Firmanus, quam Montis Alti, Reatinus, Spoletanus, & Assisenfis Episcopi dabunt institutionem in Beneficiis Jurispatronatus tam Laicalis, quam Ecclesiastici, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, absque examine, si curata non sint, si verò curata fuerint, prævio examine, & approbatione, aliisque servatis servandis, quoad Personas nominandas, & præsentandas a Patronis Laicis ex fundatione, dotatione, privilegio, seu indulto Apostolico existentibus, atque etiam prævio consueto concursu, & approbatione quoad Personas a Patronis Ecclesiasticis ex similibus titulis nominandas, & præsentandas.

Abbas verò Farsensis in ipsis Ecclesiis a Nobis per presentes ab ejus Territorio divulsis, & separatis, in quibus hætenus jus habuit conferendi, & providendi Paræcias, & Beneficia omnia, etiam Dignitates principales in Collegiatis, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, ex speciali privilegio memorati Urbani Prædecessoris, in posterum si Prælati, non autem Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalis fuerit, jus habeat nominandi, & præsentandi, quæ Patronus Ecclesiasticus; in Mensibus dumtaxat Sedi Apostolicæ non reservatis, aliisque cessantibus reservationibus, & affectionibus prædictis, ad Beneficia nempe simplicia, & residentialia Personas idoneas sibi magis benevolas, ad Paræcias verò, & signanter ad Paræciam Sancti Petri de Penna, Personas, quas maluerit, ex approbatione ab Ordinariis in Concursu præcedenter habito ad præscriptum Concilii Tridentini Cap. 18. Sess. 24. de Reformatione, coram iisdem Ordinariis Locorum, a quibus erunt Literæ provisionis in eorum respectivè Cancellaria expediendæ, cum solita taxa expensarum hætenus servata ab Abbatibus Farsensibus, & concedenda absque controversia institutio autorizabilis.

Si autem Abbas Commendatarius fuerit, ut plerumque contingit, S. R. E. Cardinalis consueto gaudens Indulto conferendi Beneficia Ecclesiastica Sedi Apostolicæ reservata, vel affecta, tunc idem Abbas Cardinalis semper, & quantumque nominabit; videlicet quæ Patronus Ecclesiasticus, si vacatio sequuta fuerit in

1747. quo ante presentes gaudebant.

Statuit tamen, quod Archiepiscopus Firmanus in Ecclesiis a Gregorio XIII. dismembratis conferat uti Ordinarius. Quodque in Ecclesiis, & Locis nunc dismembratis Archiepiscopus, & Episcopi prædicti quoad Beneficia Jurispatronatus habeant jus instituendi.

Abbas verò Farsensis Ecclesiarum, & Beneficiorum dismembratorum habeat Jurispatronatus Ecclesiasticum.

Si autem Abbas fuerit Cardinalis in Mensibus aliis non reservatis nominabit coram Ordinariis; sed in

1747.
Mensibus re-
servatis no-
minabit cor-
am Pontifi-
ce.

Martii, Junii, Septembris, aut Decembris mensibus, aliaque reservationes, & affectiones Apostolicæ omnino cessent, coram præfatis Ordinariis Locorum, ad simplicia quidem, & residentialia, Personas idoneas sibi magis benevolas, ad Paræcias verò Personas a se prælectas inter approbatas ab ipsis Ordinariis Locorum in Concurribus præcedenter habitis, & per eosdem Ordinarios respectivè instituendas, in omnibus, & per omnia, prout de Abbate non Cardinale superitis disposuimus: Si autem vacatio sequuta fuerit in aliis octo anni mensibus alioquin eidem Apostolicæ Sedi reservatis, aut aliqua alia reservatio, vel affectio Apostolica occurrerit, tunc prædictus Abbas Cardinalis, quæ Patronus Ecclesiasticus simul, & Indultarius, nominabit, seu præsentabit coram Nobis, & Romano pro tempore Pontifice, Personas, ut præmissimus, idoneas sibi magis benevolas, seu respectivè a se prælectas, quarum nomina, & cognomina transmittet ad Datariam Nostram Apostolicam, ubi nimirum in earumdem Personarum favorem Literæ Apostolicæ expediendæ erunt; dummodo tamen Beneficia pro tempore vacantia, ac reservata, vel affecta, ut præfertur, sub Indulto prædicto comprehendantur, & non aliàs; ac salvo semper remanente Nostro, & Sedis Apostolicæ jure liberè conferendi ea Beneficia pro tempore vacantia, quæ subiecta fuerint reservationibus, & affectationibus in eodem Indulto non comprehensis.

V.
Taxat Canonem ab Archiepiscopo, & Episcopis prædictis dicto Abbati præstandum.

Tandem in memoriam, & in recognitionem præsentis dismembrationis, quæ dum in Abbatis Farfensis præjudicium cedit, contrà, memoratis Archiepiscopo, & Episcopis ad commodum cedere dignoscitur; volumus, atque statuimus, ut iidem Archiepiscopus, & Episcopi perpetuis futuris temporibus prædicto pro tempore Abbati Commendatario Farfensi infra scriptum Canonem Cerae Albæ, Archiepiscopus videlicet Firmanus libras triginta, Episcopus Montis Alti libras triginta, Episcopus Reatinus libras viginti, Episcopus Spoletanus libras decem, demùm Episcopus Assisensis libram unam quotannis solvere, & præstare teneantur: Nos enim Canonem hujusmodi juxta numerum, & qualitatem Ecclesiarum dismembratarum, & habita ratione majoris, & minoris quantitatis reddituum Mensarum Archiepiscopalis, & Episcopali Ecclesiarum prædictarum, congruè, & proportionabiliter taxavimus, & constituimus.

Clausula præservativa.

Præsentibus quoque Literas de subreptionis, obreptionis, ac quocumque alio vitio, seu intentionis Nostræ, aut quolibet alio defectu, quantumlibet juridico, & substantiali, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis omnibus, & singulis quomodolibet interesse habentes, seu habere putantes, & prætendentes, cujuscumque qualitatis, status, gradus, conditionis, & dignitatis existant, etiam si essent Universitates etiam Laicales, ac Conventus, Monasteria, Capitula, & Collegia etiam Laicalia, citari, vocati, & auditi non fuerint, ac eisdem præsentibus Literis non consenserint, ac causæ, propter quas omnia, & singula præmissa emanaverint, minimè, vel minus sufficienter examinata fuerint, & ex quacumque alia causa quantumlibet legitima, etiam in corpore juris clausa, etiam pia, ac aliàs quomodolibet favorabili, aut publica, ac etiam ratione observantia, usus, & consuetudinis etiam longissimæ, & centenaria, aut immemorabilis, sive ratione cujusvis concordia inter Abbatem Farfensem prædictum, & Archiepiscopum, aut quemlibet ex Episcopis prædictis quandocumque forsitan inter, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborata & vallata, & aliàs quomodolibet impugnari, invalidari, infringi, aut irritari, ad

viam & terminos juris reduci, nec adversus illas oris aperitionis, aut aliud quodcumque juris, vel facti remedium, etiam ex capite læsionis quantumvis enormis, & enormissimæ, vel cujuscumque præjudicii etiam majoris, quam expressum sit, impetrari, ac etiam motu, scientia, & potestate paribus per quoscumque Romanos Pontifices Successores Nostros quomodolibet contra præmissa omnia, & eorum singula concessum acceptari, ac in judicio, & extra illud allegari, deduci, produci, aut aliàs illo quomodolibet uti non posse, quinimò prædicta omnia, & singula perpetuo firma, valida, & efficacia esse & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri & obtinere, illaque sub quibuscumque etiam generalibus revocationibus, derogationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, & quibuscumque aliis contrariis dispositionibus, etiam consistorialibus, non comprehendi, nec comprehensa aliquo modo censi, sed semper & perpetuo ab illis libera, & immunia:

Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quacumque potestate, & auctoritate fungentes, ac dignitate, & præminencia fulgentes, etiam Causarum ejusdem Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Non obstantibus Nostri, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, de jure quæsito non tollendo, & de unionibus committendis ad partes vocatis quorum interest, ac de exprimendo vero annuo valore in unionibus, nec non Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permisis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in Generalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non prædicti Monasterii Farfensis, & Ordinis Sancti Benedicti, cujus illud existit, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac quibuscumque concordis, & conventionibus, ut præfertur, forsan in initis, roboratis, confirmatis, & approbatis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis dicti Monasterii Farfensis pro tempore Abbati, seu perpetuo Commendatario, a quibusvis aliis Superioribus, & Personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu pari, & consistorialiter, etiam in fundatione, & primæva institutione, seu alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis; quibus, omnibusque aliis, quæ præsentibus quomodolibet obesse possent, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi etiam veriores, totosque & integros, etiam præsentibus pro expressis, insertis, ac de verbo ad verbum registratis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad effectum præsentium, & validitatis omnium & singulorum præmissorum, hac vice dumtaxat, harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, specialiter & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem quod præsentium Literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Per-

Aliter præcari prohibetur.

Derogari contrariis.

Fides præstanda transumptis.

Per hanc
dismembra-
tionem Taxa
dicti Mona-
sterii non im-
minuitur.

Sanctio pœ-
nalis.

Dat. Pontif.
Anno VII. die
15. Martii
1747.

sona in Dignitate Ecclesiastica constituta muni-
tis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra
illud adhibeatur, quæ ipsi præsentibus adhibe-
retur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Cæterum per ea, quæ in præsentibus inno-
vando statuimus, non intendimus Taxam Abba-
tiæ Farfensis, sive utriusque Monasterii prædico-
rum, in Libris Camerae Nostræ Apostolicæ præsi-
nitam, ullatenus immitti, aut immutari debere.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam
Nostræ Confirmationis, Approbationis, Dis-
membra-tionis, Sejunctionis, Unionis, An-
nexionis, Incorporationis, Declarationis, Sta-
tuti, Decreti, Derogationis, & Voluntatis in-
fringere, vel ei ausu temerario contraire. Si
quis autem hoc attentare præsumperit, indigna-
tionem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri &
Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
Anno Incarnationis Dominicæ Milleesimo septin-
gentesimo quadragesimo septimo, Idibus Mar-
tii, Pontificatus Nostri Anno Septimo.

J. Datarius. Pro D. Card. Passioneo.
Joannes Florius Substitutus.

VISA DE CURIA.
I. C. Boschi.

J. B. Eugenius.
Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 11. Aprilis 1747.

Schedula motus proprii super secunda dismem-
bratione Jurisdictionis dictæ Abbatie.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu Proprio &c.

Procerium.

FTSI ea, quæ a Nobis pro Pastoralis officii
debito per Apostolicas nostras Literas opti-
ma ratione statuta sunt, matura prius confi-
deratione, singulisque facti circumstantiis seriò
pensatis prodeant: Quia tamen nonnunquam
evenit, ut aliæ ejusdem facti circumstantiæ,
quæ antea Nobis non innotuerant, subinde pa-
tescant: Hinc est, quod, quum illæ Nobis in-
notescunt, supplendo, vel immutando, aut am-
pliando ea, quæ a Nobis antea sancta fuerant,
de Apostolica nostra benignitate providere non
detrecamus.

Pontifex e-
nunciat cau-
sas primæ
dismembra-
tionis jurif-
dictionis Ab-
batie Farfen-
sis a se factæ.

Cum itaque Nos aliàs providè attendentes
jurisdictionem quasi Episcopalem pro tempore
existentis Abbatie Commendatarii Monasterii
Abbatie nuncupati Sanctæ Mariæ Farfensis nul-
lius Diocesis in districtu Urbis, Ordinis Sancti
Benedicti, cui alterum Sancti Salvatoris Majoris
nuncupatum annexum existit; ad plurimas Ec-
clesias, & non pauca loca extra proprium &
particulare Territorium, ac intra fines Diocesis
diversorum Episcoporum existentia, ex va-
riis Romanorum Pontificum Prædecessorum no-
strorum concessionibus, latè propagatam fuisse:
Et ex hac nimis ampla ac sejuncta jurif-
dictionis extensione ea in Ecclesiastici regimini
administratione eatenus consequuta fuisse mala
& inconvenientia, quæ ob inferiorum Prælato-
rum in Loca, Ecclesias, & Personas intra alia-
rum Diocesium fines existentia activæ jurifdictionis
exercitium non rarò evenire solent: de dis-
membra-tione jurisdictionis dictæ Abbatie quo-
ad loca & Ecclesias in alienis Diocesisbus Status
Nostri Ecclesiastici existentia cum dilecto Filio
nostro Federico Tituli Sancti Pancratii S. R. E.
Presbytero Cardinale Lante nuncupato moder-
no dicti Monasterii Abbate Commendatario
egissimus, ipseque Federicus Cardinalis eo,
quo pollet, zelo, prudentia & pietate, Nostra

assenus esset voluntati: Auditis propterea Ve-
nerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Fir-
mano, & Montis alti, Reatino, & Spoletano
Episcopis, intra quorum Diocesium fines plu-
rima Loca & Ecclesias dicti Monasterii Abbatis
jurisdictioni subiecta esse dignoscatur: Motu
simili &c. Oppida, Loca, Terras, Ecclesias,
Monasteria & Loca pia intra Archiepiscopatus
Firmani & Montis Alti, ac Reatini, & Spoletani
Episcopatum Diocesium fines existentia & ex-
istentes, necnon unam Ecclesiam, quam in Af-
fienfi Diocesi sub ejusdem Abbatis jurisdictione
existere, tunc tantum in comperto erat: sub cer-
tis modo & forma tunc expressis per Apostolicas
Nostras Literas incipien. *Dum universi* sub da-
tum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem an-
no Incarnationis Dominicæ MDCCXLVI. Idibus
Martii Pontificatus Nostri anno septimo, a præ-
dicto Monasterio, illiusque pro tempore existi-
entis Abbatis, seu perpetui Commendatarii jurif-
dictione, superioritate, potestate, & auctorita-
te in perpetuum dismembravimus, separavimus
& sejunximus, eademque Oppida, Loca, Ter-
ras, Ecclesias, Monasteria & Loca pia, ut præ-
fertur, dismembrata, separata, & sejuncta, sin-
gulis Firmanæ, Montis Alti, Reatinæ, Spoleta-
næ & Affienfis Ecclesiarum Diocesisbus etiam
perpetuò univimus, anneximus & incorporavi-
mus, prout in dictis Literis plenius continetur.

Cum autem, postquam Literæ prædictæ jam
editæ erant, Nobis innotuisset præter unam,
ut præferretur, Ecclesiam dictæ Affienfis Dice-
cesis, in ipsa quoque Affienfi Civitate unum
Monasterium Monialium sub Titulo Sanctorum
Jacobi & Donati, intra verò Diocesis Asculanae
fines plures partim in Ditione dicti Status
Nostri, partim verò in Regio Neapolitano sitas
Ecclesias ejusdem Abbatis jurisdictioni obnoxias
reperiri. Et quamvis jamdudum, videlicet de
anno ejusdem Domini MDCLXVI. quedam Schedu-
la per modum Concordiæ inter Episcopum
Asculanum, & dicti Monasterii Abbatem Com-
mendatarium tunc existentes, pro extinctione
litis inter eos jam tunc orta super exercitio ju-
rifdictionis in ultimo dictis Ecclesiis, ut accepimus,
inita & subscripra, ac successivè ab eor-
um respectivè Successoribus ratificata fuisset,
quia tamen Concordia hujusmodi Apostolica ca-
ret confirmatione, nec in ea singulis casibus
consultitur, & quandoque ab una, aut altera ex
futurorum Episcopi, vel Abbatis parte in du-
bium revocari, vel ab ea resliri posset.

Nos qui pro his quoque Ecclesiis stabilem,
& indeficientem regimini & gubernii metho-
dum assignare cupimus, iisdem Causis in No-
stris Literis prædictis latè enunciatis adducti,
dictamque Concordiam, illiusque integrum te-
norem præsentibus pro expresso habentes:
Motu pari &c. Monasterium prædictum in dicta
Civitate Affienfi, necnon Ecclesiam Abbatia-
lem nuncupatam Sanctissimi Salvatoris extra
mœnia Civitatis Asculanae dictæ Ausculanae Dice-
cesis, & in infra-scriptis Locis, Castris, &
Villis ejusdem Asculanae Diocesis in parte Di-
tionis Status Nostri prædicti sitas Ecclesias,
videlicet: Ecclesiam etiam Abbatialem nuncu-
patam Sancti Joannis in Salaria, cum ei anne-
xis Sancti Petri de Rosara, & Sanctæ Mariæ
ad Caprigliam nuncupat. ac ejusdem Sanctæ Ma-
riæ Villæ Funti Parochialibus, seu aliis Eccle-
siis, necnon Oratorio publico ejusdem Beatæ
Mariæ Virginis Lauretanae in eadem Villa Fun-
ti, necnon unam Sancti Stephani Loci Quinza-
ni, cum Ecclesia ei annexa Assumptionis Beatæ
Mariæ Virginis dicti loci, & aliam Beatæ Ma-
riæ Virginis Villæ Osoli, cum ei annexis Eccle-
siis Sanctæ Lucie Villæ Bovecchie, & Sancti
Joannis ad Saxum nuncupat., ac aliâ Beatæ
Mariæ Virginis inter Sylvas Villæ Gaici, & aliam

Quia postea
innotuit in
Civitate Affi-
enfi unum
Monaste-
rium, & in-
tra fines
Diocesis Af-
culanae plu-
res Ecclesias
sub Abbatis
Farfensis ju-
rifdictione
reperiri.

Hinc ob ead-
dem causas
illud, & il-
las dismem-
brat ab ejus
jurifdictione.

Sanctæ